

Áhítat – 2021. 04. 15.

Testvéreim, ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk. Mert sokat vétkezünk mindnyájan, de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét. Ha a lovak szájába zablát vetünk, hogy engedelmessé váljanak nekünk, egész testüket irányíthatjuk. Íme, a hajókat, bármilyen nagyok, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy egész kis kormányrúddal oda lehet irányítani, ahová a kormányos akarja. Ugyanígy a nyelv is milyen kicsi testrész, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erőt felgyűjthat: a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket... fékezhetetlen, gonosz az, telve halálos méreggel. Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket; ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok. Testvéreim, nem kellene ezeknek így lennie. Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból árasztja-e az édes és a keserű vizet? Avagy, teremhet-e, testvéreim, a füge olajbogyót, és a szőlő fűgét? Sós forrás sem adhat édes vizet. (Jakab 3:1-12)

Felfoghatatlan tágasságban elemzi itt Jakab apostol a szó jelentőségét.

A szó, a beszéd legcsodálatosabb titka abban van, hogy Isten is a szó, a beszéd által közli velünk Önmagát, és keresi a kapcsolatot velünk. Isten Önmagát kijelentő, beszélő, megszólító Isten. Szavával ad erőt, teremt világosságot, új életet és lehetőségeket. Szinte beleszédül az ember, hogy szándékai közléséhez Isten az emberi szót és beszédet veszi igénybe. Azt az emberi szót, amely képes arra, amire a természet világa nem: ugyanaz a forrás nem árasztthat édes és keserű vizet, a fügefá nem teremhet olajbogyót, és a szőlővessző fűgét; de ugyanaz a nyelv áldhatja az Istent és átkozhatja az embertársat, ugyanabból a szájból jöhet ki az áldás és az átok. Ezért a legcsodálatosabb, egyben a legkockázatosabb vállalkozás az ige hirdetése, a hívó ember bizonyágtétele, Isten szavának a közlése másokkal. Jakab apostol egyenesen azt kéri: „*Ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk.*” Ezért volna olyan fontos, hogy az emberi nyelv, amely Isten szavát hirdeti, vallást tesz, imádkozik és énekel, tiszta legyen.

Nem fogalmazza meg az apostol konkrétan, hanem ránk bízva a végkövetkeztetést: a nyelv bűneiről szólva tulajdonképpen az emberi benső romlottságáról beszél. A megoldás pedig a belső megújulás, az újjászületés, az igazság beszéde, Isten igéje által. Igaz, hogy „*egy parányi tűz egy egész nagy erőt felgyűjthat, ugyanígy a nyelv is.*” Am van egy másik tűz, amely Pünkösdkor gyúlt fel a tanítványok szívében: a Szentlélek tüze, amelynek a fellobbanására kezdtek el szólani „*más nyelveken, az Isten nagyságos dolgairól.*” Ez a megtisztító tűz volt jelen már Ézsaiás próféta elhívásakor, a prófétának az istenközelségben átélt rémületében: „*Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek Urát látták szemeim!* Isten kegyelmes válasza: „*És hozzám repült az egyik szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról. Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétkezd meg van bocsátva.*” (Ézsaiás 6:4-7) Ezen a határvonalon születik a bűnbocsánat, az új szív, az új lélek, az új nyelv – az új Élet Jézus Krisztusban.

Fogadjuk imádságos szívvel az ének intelmét:

*Tisztítsd meg szíved, Jeruzsálem népe, Hogy megtartassál, mosódj hófehérre,
Karmazsin színű bűneidből tisztulj, Hogy ki ne pusztulj!*

*Szeplőtelen légy a Krisztus napjára, Mert igen nagy volt váltságodnak ára,
Ártatlan omlott Királyodnak vére. - Térj meg kedvére!*

*Nem járhatsz folyvást annyi undokságban, Részed így nem lesz mennyek országában.
Vedd fel a harcot, vedd fel a keresztet, Vagy üdvöd veszted!*

*Élj botlás nélkül, szentül, feddhetetlen, Vizsgáld a törvényt lelkiismeretben.
Inkább fonj gyarló tested ellen ostort, Semhogy bemocskold!*

*Tisztítsd meg ajkad oltárról vett szénnel, Rútát ne illess, mit a lelked szégyell!
Jót cselekedjél mindennel bőven, Minden időben!*

*Új teremtés vagy: vetkezd le a régit! Ördög ha üldöz, e világ ha rémít,
Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, Véled az Úr van!*